

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΤΟ ΑΞΙΩΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ

Αι σημερινχι άπαντήσεις. Τι άπαντά ό Σ. Μητροπολίτης 'Αθηνών. 'Η Μάνα του Στρατιώτου κ. 'Αννα Παπαδοπούλου. Λίγα λόγια και στα- ράτα. 'Η άπαντής του κ. Ζαζιταίνου. 'Ο κ. Μπάμπης 'Αννίνος. 'Η πείρα τής ζωής και ή περιτάσεις. Τι άπαντά ό κ. Καλεριόρης. 'Ο κ. Φιλαδέλφους και τό ώραϊόν. 'Η άπαντήσεις των κ. κ. 'Αργυροπούλου, Κοκκίνου, Βευτρα, Ούρανη, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Γ'.

Συνεχίζουμε πάλι σήμερα την ξρεινά μας σχετικά με τό αξίωμα τό όποιο είχαν στη ζωή τους, στό όποιο έδρασιότηκαν και στό όποιο έπιστεψαν οι διαπρέπεις 'Ελληνες.

Στά δύο προηγουμένα μας φύλλα μίλησαν σχετικάς πολιτικοί και λόγιοι, έπιστήμονες και καλλιτέχναι. Και ή σημερινές άπαντήσεις προ- έρχονται άπ' ό,τι έλεκτόν έχει να έπιδείξει ή 'Ελλάς στα γράμματα, στις τέχνες, στην πολιτική, στόν κίθρο, στις έπιστήμες.

Πρώτος είχε την καλοσύνη να τιμήσει τό «Μπουκέτο» και ν' άναγνωρίσει τό ήθικόν και μορφωτικόν του έργον, άπαντών στό έρωτήματόν του, Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

'Ο Σ. Μητροπολίτης μās άπήθυνε την κάτωθι λακωνική άπάντη- σην, στην έρώτηση : «Ποιό είνε τό άξίωμα τής ζωής σου ;»

— «Μηδέν παρά συνείδησιν».

'Επίσης είχε την καλοσύνη ν' άπάντησι στό έρώτημα του «Μπου- κέτου» και ή ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ, ή γνωστή, ή θρυλικά, μισοει να πη κανείς, για τās ύπηρεσίας πού προσέφερε πάντοτε στόν άγωνίζομενο 'Ελληνικό στρατό, για τās μεγάλες, τίς ύπερόχες θυσίες τής ύπέρ του 'Ελληνος φαντάρου, ή πονετική, ή ιστορική και άκατάβλητος κ. ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ. Με δύο λόγια

στό έρώτημα μας ή Μάνα του Στρατιώτου. 'Ιδού : ΕΡΩΤΗΣΙΣ.— Ποιό είνε τό αξίωμα τής ζωής σου ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.— «Νά κάνωμ τό καλό και νά τό είχω στό γυαλό».

'Ο πολιτευτής Κερκίρας και άρχηγός τής Προο- δευτικής 'Ενώσεως κ. Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ, μās άπέ- στείλε την ακόλουθη άπάντησι :

— «Νά έξυπηρετώ τό δίκαιο. Νά ακολουθώ τό παραγγέλματα τής συνείδησός μου».

'Ο σωματεστάτος και πνευματεστάτος λογογράφος κ. ΜΠΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ, μās άπάντησε ώς έξής :

— «Ποιό είνε τό αξίωμα τής ζωής μου ; 'Αξίωματα δέν είχα ποτέ, ούτε πολιτικά, ούτε στρατιωτικά, άλλ' ούτε και φιλοσοφικά. 'Αδηρόμημη πάντοτε είς τόν βίον μου από την πείρα τής ζωής και από τās περιτάσεις. Πόσας όμως φορές ήπατήθη, έγω τό ξέρω !...»

'Ο γνωστός μουσικοσυνθέτης και διεθυντής του 'Εθνικού 'Ωδειού κ. ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ, μās άπήθυνε την κάτωθι άπάντησι :

— «Αυτό είνε τό αξίωμα τής ζωής μου : «Fais cet que tu dois adviennε ce qu' il pourra».

'Ο αρχαιολόγος κ. ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ άπαντά ώς έξής στό έρώτημα του «Μπουκέτου» :

— «'Η λαιρεία τό 'Ωραϊόν είς όλας τās εκδηλώσεις του, έμψύχους και άψύχους !».

'Ο έλεκτός συνεργάτης μās ποιητής και αντιπρόεδρος τής Βουλής κ. ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, άπαντά :

— «Πίστις είς τά ιδανικά. 'Επιμονή είς τά έργα».

'Επίσης ό έλεκτός συνεργάτης του «Μπουκέτου» και γνωστός λογογράφος κ. ΔΙΟΝ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ μās έστειλε την έξής άπάντησιν :

— «'Ο καιρός πού οι άνθρωποι έκινούνο στη ζωή μ' ένα άξίωμα, άν πράγματι ύπήρχε τέτοια έποχή, έπέρασε. Και σήμερα περισσότερο από κάθε άλλοτε είνε άδύνατο να ξέρη κανείς πόσα λαθάρια άξίωματα —πνευματικής, συμπεράσματα πείρας, πίστις του περιέβαλλον, δύναμεις του ένστικτού και ροαί ιδιουσυντασίας—κατευθύνουν τό δρόμο ενός ανθρώπου, όπως θα ήταν άδύνατο να είπούμε επί πόσαν νό- μων τών φυσικών έπιστημών, πό- σαν συνδυασμόν μηχανικών και διαδοχικών έρευρησέων από τής άνακαλύψεως του μετάλλου έως σήμερα στηρίζεται τό αυτοκίνητο, άν δέν θέλετε να είπούμε τό αερόπλοιο, χωρίς να γερμίσουμε μερικούς τό-»

μους. 'Αξίωματα συνήθως έχουν οι έστεμμένοι για τούς βασιλικούς θυρεούς. 'Αλλά και γι' αυτούς ή ώραϊες φράσεις των άξιωμάτων είνε μιά διακόσμηση».

'Ιδού άκόμα ή άπάντησις του γνωστού διηγηματογράφου κ. ΔΗ- ΜΟΣΦ. ΒΟΥΤΥΡΑ :

— «Δέν είχα ποτέ μου άξίωμα. 'Όπως και τώρα δέν έχω κανένα».

'Ο φίλος ποιητής κ. Κ. ΟΥΡΑΝΗΣ άπάντησε στό έρώτημά μας ώς ακόλουθος :

— «Νάμια έτοιμος κάθε στιγμή να ζήσω ή να πεθάνω...».

'Ο γνωστός ποιητής κ. Κ. ΒΑΡΝΑΑΗΣ, μās έστειλε την έξής άπάντησι :

— «Απαντώ στό έρώτημά σας με κάποια δυσκολία, γιατί έγω ποτέ δέ θα τόδωζα στόν ένούτο μου. 'Αξίωματα δέν είχα ποτέ μου' δηλαδή κάποια φρεσί χροπητή παρήνη από την 'Αγία Γραφή ή από κανέναν παλιόν ή καινούριον, δικό μας ή ξένο, συγγραφέα. Αυτό είνε φιλολογία και μαρτυροδν, όσο μισώ να καταλαβαίνω από κείνους πού λένε πως έχουν άξίωματα, έρμημά πυχής και πνεύματος—τουλάχιστο. 'Απλοτάτα τέζησα. 'Αν όμως λέγοντας άξίωματα έννοείτε σκοπούς, τότε άλλάξει τό πράρμα, χωρίς να ελαττώνεται ή δυσκολία μου να σας άπαντήσω. Μά είνε σκοπός σοβαρός αυτός πού διάλεξα έδώ και λίγα χρόνια, να γίνω ποιητής. Ντροπής πράρματα ! Πόσο άξιοπρεπέστερο θάτανε άν ήμουνα αρχηγικός πατριώτης ! Και τί φράνει πού είχα τόσο άστείο σκοπό στη ζωή μου, μά πιατσα κιάλας πώς ήμουνα λειτερός να τόν έχω. Αδτή ή πίστι μ' έφερε αυτό πού είμαι !...»

'Ο πολιτευτής και δημοσιογράφος κ. ΓΕΩΡ- ΓΙΟΣ ΠΩΠ, άπαντά στό έρώτημά μας μ' ένα άρχαιο πηρό. 'Ιδού ή άπάντησίς του :

— «Πηρό τήχης άνοιαν άνδρείους φέρειν».

Λακωνικός στην άπάντησί του και ό γνωστός συνθέτης, ό σωματεστάτος «μαέστρος», κ. ΔΙΟ- ΝΥΣΙΟΣ ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ. 'Ιδού τί άπαντά στό έρώτημά μας, για τό αξίωμα τής ζωής του :

— «Ars et labor».

Με δύο λόγια άπαντά και ό ποιητής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΟΣΙΝΗΣ. Λακωνικός και αυτός και πάντοτε ποιητής. 'Ιδού ή άπάντησίς του :

— «Πάντα ψηλότερα».

'Ο πολιτευτής και ιστορικός κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ, είνε την καλοσύνη να μās στείλη την έξής άπάντησι :

— «'Ως άξίωμα είς την ζωήν μου είχα πάντοτε ότι πρέπει να άντιμετωπίζη κανείς πάσαν δυσχέρειαν μετά θάρρους δια τό καρθώση κάτι».

'Ο σωματεστάτος ποιητής κ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓ- ΓΙΟΣ, είχε την καλοσύνη ν' άπάντησι προθύμως στό έρώτημά μας, με μιά και μόνη λέξι όμως. 'Ιδού :

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Ποιό είνε τό αξίωμα τής ζωής σου ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : «'Η εγκαρτέησις».

'Ο πρώην δήμαρχος 'Αθηναίων κ. ΣΠ. ΠΑΤΣΗΣ άπάντησε ώς έξής στό έρώτημά μας :

— «'Εργασία και πάντα εργασία. Να τό μοναδικό έφόδιο τής ζωής μου. 'Ηθέλα να φτάσω εκεί πού είμαι και έφτασα».

Τέλος ή Πρόεδρος του Διεκδίου τών 'Ελληνίδων και συγγραφέης κ. ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΠΑΡΕΝ, μās έστει- λε την έξής άπάντησι :

— «'Αγάθησα πάντα την εργα- σία».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντή- σεις. Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

